

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

495/17.09.2025.

București, 16.09. 2025

Nr. 3b-18 /694

Către:

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Stimate Domnule Președinte,

În temeiul articolelor 191-192 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, vă înaintăm moțiunea simplă împotriva ministrului Mediului, apelor și pădurilor – Diana Bozoianu, intitulată " Slăbirea securității energetice a României prin politici de mediu care obstrucționează punerea în funcțiune a hidrocentralelor începute înainte de 1989 ",

inițiată de cel puțin 50 de deputați aparținând Grupului Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor conform listei cu semnături anexată.

În numele inițiatorilor, cu respect,

Mihai-Adrian ENACHE

Lider al Grupului parlamentar al
Alianței pentru Unirea Românilor

Grupul Parlamentar AUR

Palatul Parlamentului, str.Izvor nr.2-4, sect.5, Bucuresti
Telefon: interior 2160, 2161; telefon direct: 0213160367; e-mail: aur@cdep.ro

1/1

MOTIUNE SIMPLĂ

pentru reluarea construcției centralelor hidroelectrice nefinalizate

Titlul: Slăbirea securității energetice a României prin politici de mediu care obstrucționează punerea în funcțiune a hidrocentralelor începute înainte de 1989

În conformitate cu art. 112 alin. (2) din Constituția României, coroborat cu art. 191–197 din Regulamentul Camerei Deputaților privind rolul Camerei Deputaților în exercitarea controlului parlamentar asupra activității Guvernului, vă înaintăm moțiunea simplă intitulată: „Slăbirea securității energetice a României prin politici de mediu care obstrucționează punerea în funcțiune a hidrocentralelor începute înainte de 1989”.

Securitatea energetică a României este astăzi grav vulnerabilizată. În primul semestru al anului 2025, România a înregistrat o creștere cu 54% a importurilor de energie electrică față de aceeași perioadă din 2024, iar balanța comercială de electricitate a devenit negativă, țara noastră devenind net importatoare, cu un deficit de aproximativ 2,4 TWh. Aceste date, prezentate pe baza informațiilor operatorului de transport Transelectrica, arată fără echivoc dependența tot mai mare de energia din afara granițelor — o dependență care expune consumatorii și economia la șocuri de preț și risc sistemic.

Presiunea asupra prețurilor confirmă această vulnerabilitate. Pe piața spot, România s-a situat între primele trei state din Uniunea Europeană cu cele mai ridicate tarife pe această piață în prima jumătate a anului 2025, iar în august 2025 prețul mediu ponderat pentru Ziua Următoare fiind de 409,45 lei/MWh (≈ 82 €/MWh). În plus, povara din facturile la energie a fost amplificată, de la 1 august 2025, prin majorarea cotei standard de TVA de la 19% la 21%. Au fost consemnate creșteri însemnate ale tarifelor la electricitate. Toate acestea indică un sistem fragil, cu riscuri de majorări tarifare persistente.

În acest context, hidroenergia — coloană vertebrală tradițională a Sistemului Energetic Național — rămâne cea mai stabilă și curată sursă de energie a României, esențială pentru echilibrarea rapidă a rețelei și pentru limitarea volatilității prețurilor pe vârf de consum. Analizele de sistem reafirmă rolul hidrocentralelor în furnizarea serviciilor tehnologice de sistem și a flexibilității necesare integrării masive a regenerabilelor variabile.

Cu toate acestea, în locul unei politici coerente de finalizare a capacităților hidro începute, asistăm la blocarea administrativă a proiectelor strategice, dublată de mesaje publice care descurajează explicit componente-cheie ale mixului național. La 11 septembrie 2025, doamna Diana-Anda Buzoianu, ministrul Mediului, a afirmat că România ar putea înlocui „cele patru hidrocentrale începute în comunism” cu un parc fotovoltaic cu stocare de opt ori mai ieftin, realizabil chiar în acest an. O asemenea abordare ignoră serviciile de sistem, duratele de viață, reziliența la condiții meteo și rolul hidro în securitatea energetică — transmite un semnal politic și administrativ clar: descurajarea punerii în funcțiune a hidrocentralelor rămase.

O asemenea declarație nu este doar iresponsabilă, ci și profund periculoasă pentru securitatea energetică a României. Ministrul Mediului ignoră în mod deliberat rolul hidrocentrelor în echilibrarea sistemului energetic național, serviciile de sistem pe care acestea le asigură, duratele de viață incomparabil mai mari și reziliența lor la condiții meteo extreme.

A afirma că hidrocentralele nu mai sunt rentabile și că pot fi înlocuite pur și simplu cu parcuri fotovoltaice înseamnă să contrazici toți specialiștii din domeniu și să transmiți un mesaj politic clar: descurajarea punerii în funcțiune a acestor obiective strategice. Este o abordare care echivalează cu sabotajul intereselor naționale.

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 și cu principiul „Energy Efficiency First” (EE1st), consolidat prin Recomandarea (UE) 2021/1749, investițiile energetice trebuie evaluate în planificare integrată a resurselor (IRP), comparând „mere cu mere”, nu „mere cu pere”: opțiuni echivalente din punct de vedere al costului pe ciclul de viață, serviciilor de sistem și impactului cumulat asupra mediului. În această matrice, hidroenergia (inclusiv cu acumulare prin pompare) furnizează flexibilitate și servicii critice (echilibrare, inerție, *black start*), iar lacurile de acumulare pot crea noi habitate acvatice. Prin contrast, câmpurile extinse de panouri fotovoltaice cu baterii implică ocupare de teren și reducerea luminii la nivelul solului, cu efecte asupra habitatelor și faunei locale — elemente ce trebuie internalizate în IRP, nu ignorate. Așadar, direcția corectă este optimizarea mixului prin EE-1st și IRP, nu înlocuirea simplistă „solară vs. hidro”, așa cum sugerează actuala guvernare atunci când blochează amenajările hidroenergetice în loc să le finalizeze cu standarde moderne de mediu.

Consecințele sunt vizibile: proiecte începute înainte de 1989 rămân blocate sau plimbate între avize, exproprieri, Evaluarea Impactului asupra Mediului și litigii, în timp ce sistemul cumpără scump energie la orele de vârf. Cazul Răstolița este emblematic: după ce în primăvară s-au aprobat defrișări pentru finalizarea lucrărilor, în iunie–iulie 2025 instanțele au suspendat acordul de mediu și hotărârea de guvern privind scoaterea din fondul forestier — blocând din nou punerea în funcțiune a unei investiții aproape finalizate, iar la 10 septembrie 2025, Tribunalul Cluj a aprobat cererea depusă de asociațiile Bankwatch România și Declic pentru stoparea lucrărilor la hidrocentrala Răstolița. Alte proiecte (de pe Jiu, Olt, Siret, Cerna–Motru–Tismana) rămân captive între etape birocratice, dezbateri și acte premergătoare, fără un calendar ferm de finalizare.

Doamna ministru ignoră, de asemenea, faptul că încă din anul 2022, prin Hotărârea CSAT nr. 169 și OUG nr. 175, mai multe obiective hidroenergetice au fost declarate proiecte de interes public major. Subiectul a fost reluat și în ședința CSAT din aprilie 2025, când s-a stabilit că finalizarea lor trebuie tratată drept proiect de siguranță națională și realizată în maximum trei ani. Puterea instalată a acestor hidrocentrale ar însemna o creștere de aproximativ 10% a producției pe hidro, într-o țară care are nevoie urgentă de energie ieftină și sigură.

Hydrocentralele în discuție sunt deja finalizate în proporție de peste 75%. Abandonarea lor la acest stadiu înseamnă aruncarea la gunoi a investițiilor deja realizate, așteptările populației și angajamentele asumate prin Programul de guvernare 2025–2028, Planul Național Integrat Energie–Schimbări Climatice 2021–2030 și alte documente strategice.

În schimb, ministrul Mediului alege să se poziționeze de partea unor ONG-uri, precum Bankwatch – organizație care a obținut oprirea lucrărilor la Răstolița și ne-a atacat în instanță exploatarea gazelor din Marea Neagră – în loc să fie de partea statului român și a cetățenilor săi. Doamna Buzoianu declară că „nu este nici împotriva, nici pentru”, dar, de fapt, se poziționează împotriva interesului național și a accesului românilor la energie sigură și la prețuri corecte.

Energia hidro rămâne indispensabilă pentru stabilitatea sistemului energetic. Fotovoltaicul cu baterii nu poate înlocui serviciile de echilibrare, nici aportul strategic al hidrocentralelor în gestionarea vârfurilor de sarcină sau în protecția împotriva inundațiilor.

Doamna ministru Diana Buzoianu nu a dovedit doar necunoaștere gravă a domeniului pe care îl coordonează, ci și lipsă de responsabilitate față de interesele României. Blocarea hidrocentralelor înseamnă blocarea securității energetice, perpetuarea haosului din sistem și expunerea țării noastre la dependență și la prețuri impuse din exterior.

Prin politicile, declarațiile și inacțiunile din mandatul actual al ministrului Mediului, România ratează întărirea unei capacități curate, ieftine pe ciclul de viață, menite să reducă dependența de importuri și volatilitatea prețurilor.

Obiectivele blocate/întârziate, cu impact direct asupra securității energetice sunt:

- AHE Jiu – sector Livezeni–Bumbești;
- AHE Olt (defileu) – sector Cornetu–Avrig;
- AHE Pașcani – râul Siret;
- AHE Răstolița;
- AHE Surduc–Siriu;
- AHE Siret – sector Cosmești–Movileni;
- Complexul hidrotehnic și energetic Cerna–Motru–Tismana, etapa a II-a;
- AHE Olt – sector Izbiceni–Dunăre (CHE Islaz);
- AHE Cerna–Belareca.

România face parte dintr-o Europă în care hidroenergia este pilon sistemic: aprox. 350 TWh/an din centrale de pură producție (ape curgătoare + lacuri de acumulare) și încă aprox. 30 TWh/an din Centrale Hidroelectrice cu Acumulare prin Pompare (CHEAP), adică ~34% din toată electricitatea regenerabilă și ~13% din producția brută de electricitate a UE. Hidro asigură flexibilitate, inerție, servicii de echilibrare și *black start* — lucruri fără de care nici fotovoltaicul, nici eolianul nu pot fi integrate în siguranță la scară mare.

Energia produsă în centrale hidroelectrice reprezintă, astăzi, 32% (348TWh) din producția de energie regenerabilă a Uniunii Europene . Statele recunoscute pentru grija față de mediu domină clasamentul capacităților instalate: Suedia (peste 16 000 MW), Franța (peste 19 000 MW), Italia (peste 15000MW), Spania (peste 13 000 MW), Austria (peste 8000 MW). Recordul absolut pe continent este atins de Norvegia, cu mai bine de 32 000 MW putere instalată. Cu un potențial de 40 000 GWh/anual, România este printre statele europene datorite de Dumnezeu cu potențial hidrologic, depășită fiind de Suedia, Franța, Italia și Spania. De ce să nu folosim acest potențial?

Statele europene își întăresc capacitățile de flexibilitate prin CHEAP: Italia (~7,2 GW), Franța (~7,1 GW), Germania (~6,5 GW), Spania (~6,4 GW), Austria (~5,8 GW). Per ansamblu, UE-27 totalizează ~45,9 GW instalați în CHEAP — infrastructură care „absoarbe” surplusul când bate vântul sau e soare și îl livrează instant în vârf de consum. Aceasta este direcția europeană: hidro + CHEAP pentru securitate energetică și stabilitate a rețelei.

În acest tablou, România sub-utilizează avantajele proprii: ~6.291 MW hidro (pură producție), însă doar ~371 MW în CHEAP — adică în jur de 0,8% din stocarea prin pompare a UE. În același timp, potențialul tehnic hidro al României este estimat la ~40.000 GWh/an, semn că există spațiu substanțial de creștere dacă proiectele ar fi deblocate și aduse la zi pe criterii moderne de mediu și siguranță. Europa investește pentru a transforma hidroenergia în „scheletul flexibil” al mixului energetic; România trebuie să facă pasul de la discurs la execuție.

În locul acestei alinieri la tendința europeană, guvernarea actuală blochează (prin tergiversări administrative, ping-pong instituțional și litigii interminabile) tocmai AHE-urile capabile să livreze energie curată și ieftină pe ciclul de viață și să reducă dependența de importuri. Câtă vreme partenerii noștri europeni consolidează hidro + CHEAP pentru echilibrarea sistemelor cu cote mari de eolian și fotovoltaic, România își refuză singură aceste beneficii, vulnerabilizând securitatea energetică națională și expunând consumatorii la prețuri volatile. Aceasta este o abdicare de la interesul public pe care Parlamentul are datoria să o corecteze prin deblocarea urgentă a proiectelor hidro strategice și printr-o politică de mediu care să permită — nu să obstrucționeze — finalizarea AHE începute și dezvoltarea de CHEAP noi.

În pofida existenței unui cadru normativ special conceput pentru deblocarea amenajărilor hidroenergetice în curs — OUG nr. 175/2022 — progresul real este inexistent. Ordonanța declară proiectele din anexă drept proiecte de interes public major și situații excepționale, permite scoaterea terenurilor din circuitul agricol și din fondul forestier pentru realizarea lucrărilor, instituie derogări pentru actualizarea și aprobarea indicatorilor tehnico-economici de către deținător și creează premisele ca Evaluarea Impactului asupra Mediului (EIM) să poată fi realizată de structurile de specialitate ale MMAP. La aproape trei ani de la adoptare, niciunul dintre obiectivele majore nu a fost pus efectiv în funcțiune: procedurile continuă să fie plimbate între avize, re-evaluări și litigii, în timp ce România rămâne cu un mix energetic vulnerabil și cu dependență de importuri.

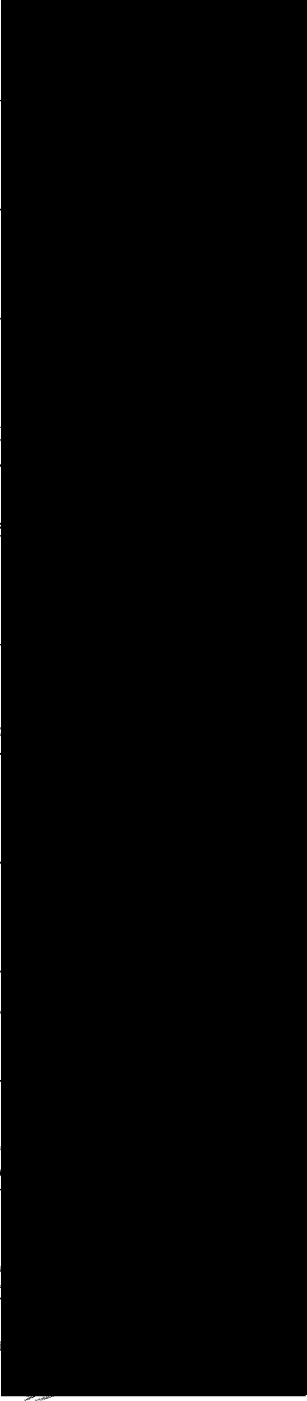
Această stagnare contrazice motivația însăși a ordonanței — securitate energetică, respectarea jalonelor PNRR/REPowerEU și prioritatea stabilită de CSAT (Consiliul Suprem de Apărare a Țării) — și este consecința directă a inacțiunii și obstrucției administrative din partea Ministerului Mediului: în loc să utilizeze mecanismele de accelerare prevăzute de act (termene ferme, coordonare interinstituțională), ministerul a indus incertitudine suplimentară, iar proiecte strategice precum AHE Răstolița, AHE Jiu Livezeni–Bumbești, AHE Olt Cornetu–Avrig sau AHE Surduc–Siriș sunt ținute „pe loc”. Parlamentul are datoria să constate eșecul aplicării OUG nr. 175/2022 și să impună un calendar executoriu, cu termene și responsabilități clare, pentru avize, reluarea lucrărilor și punerea în funcțiune a acestor capacități.

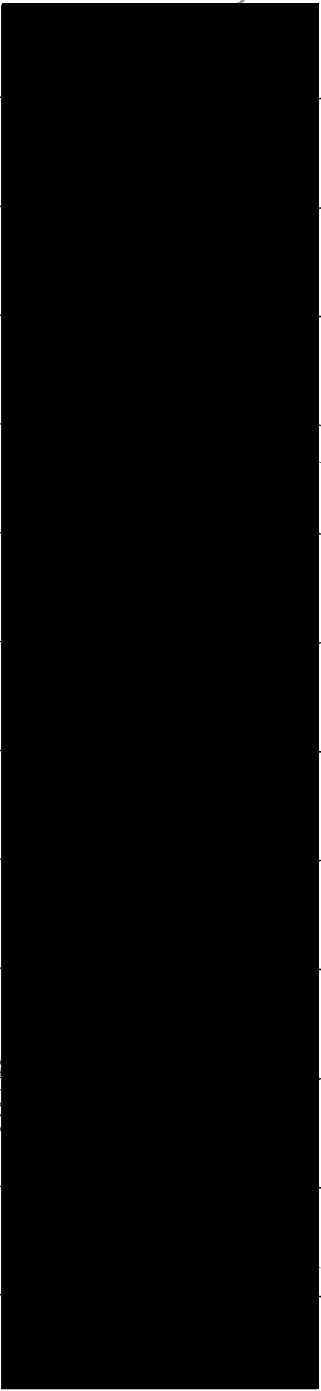
O dovadă directă a blocajului administrativ o reprezintă stadiul procedurilor la MMAP (Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor), unde CAT (Comisia de Analiză Tehnică) nu este convocată la timp, iar deciziile/actele nu sunt publicate, deși documentațiile sunt depuse și în circuit — iată patru exemple concrete:

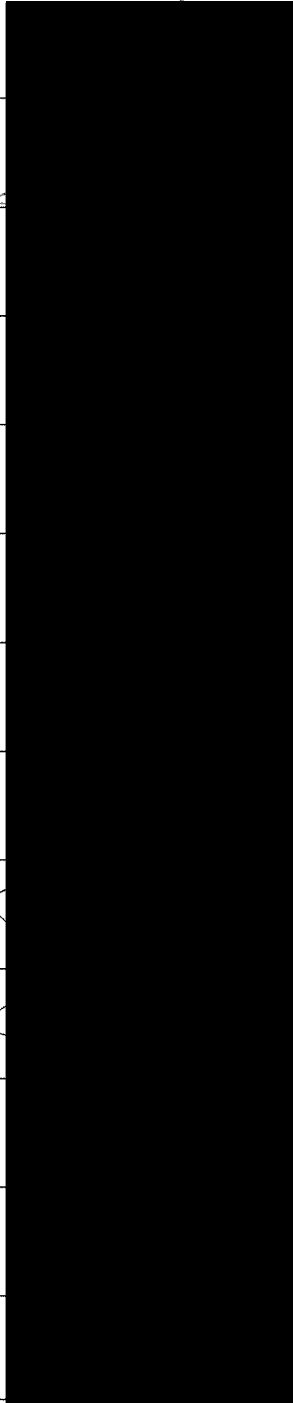
1. AHE Pașcani (râul Siret). În ședința CAT din 15.04.2025 a fost luată decizia de emitere a acordului de mediu, însă proiectul acordului și decizia nu au fost publicate pe site-ul MMAP, contrar practicii de transparență din procedura EIM. Este absolut necesară semnarea și publicarea de îndată a proiectului de acord și a deciziei aferente.
2. AHE Surduc–Siriș. SPEEH Hidroelectrică SA a transmis Anexa 50 (Formularul privind soluțiile la observațiile publicului), document publicat de MMAP la 14.04.2025. Cu toate acestea, nu a fost convocată ședința CAT conform Legii nr. 292/2018. Se impune cu celeritate organizarea ședinței CAT pentru continuarea procedurii de mediu.
3. Complexul hidrotehnic și energetic Cerna–Motru–Tismana, etapa II. Anexa 50 a fost publicată pe pagina MMAP la 01.07.2025, însă ședința CAT prevăzută de Legea nr. 292/2018, nu a fost organizată. Se impune cu celeritate convocarea CAT și parcurgerea etapelor procedurale fără noi întârzieri.
4. AHE Olt (defileu) — sectorul Cornetu–Avrig. Anexa 50 a fost postată de MMAP la 13.08.2025, dar ședința CAT, conform Legii nr. 292/2018, nu a fost ținută. Se impune de îndată organizarea ședinței CAT și continuarea procedurii conform calendarului legal.

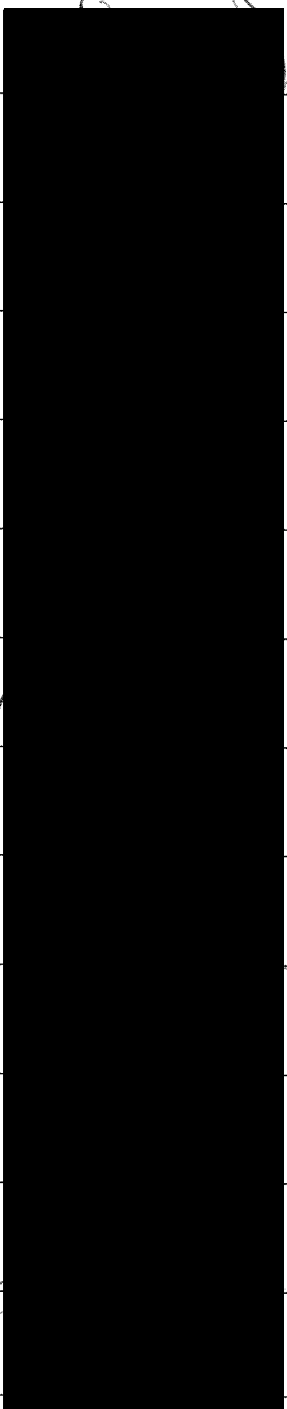
În toate aceste cazuri, documentațiile sunt în circuitul MMAP, dar lipsa convocării/închiderii etapelor CAT și nepublicarea deciziilor generează întârzieri nejustificate. Este absolut necesară stabilirea unor termene ferme și publicarea pe site-ul MMAP a tuturor actelor procedurale, în vederea deblocării acestor investiții strategice.

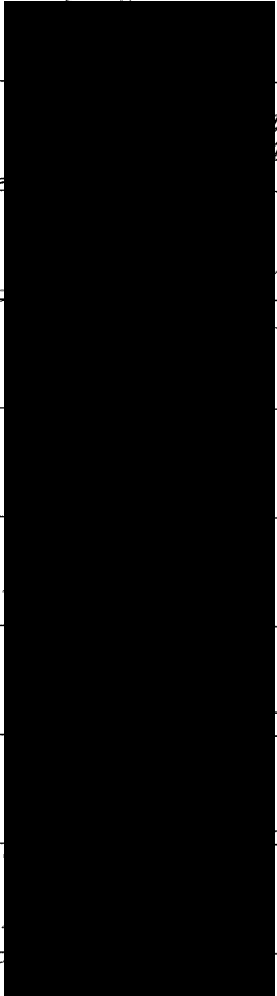
Moțiunea de față este, așadar, un apel la rațiune și responsabilitate: deblocarea hidroenergeticii românești nu este o opțiune ideologică, ci o necesitate strategică pentru prețuri suportabile, independență energetică și stabilitate macroeconomică.

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	SİMION GEORGE NICOLAE	AUR	
2.	Nădăruș Munteanu	AUR	
3.	Gurdev Silviu - Octavian	PNR	
4.	AVRĂMEȘCU ȘTEFĂNIȚĂ - ALIN	AUR	
5.	PARASCHIV CIPRIAN EDUARD	AUR	
6.	CIORNEȘ DANIEL - CĂTĂLIN	AUR	
7.	ILONEA CĂMĂȘEL	AUR	
8.	MITREA DUMITRIŢA	AUR	
9.	POȘCAȘU PETRE	AUR	
10.	TĂMBULEA DAN	AUR	
11.	Velcescu Florin Bogdan	AUR	
12.	CALIN GHEORGHE MATEES	AUR	
13.	ELACHE MIHAIL ADRIAN	AUR	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
14.	SERBAN GIANINA	AUR	
15.	Negrea Petru	AUR	
16.	COLESA IULIE-ALINA	AUR	
17.	PASCARIU MIHAI-COSMIN	AUR	
18.	Vulpea Dorcel	AUR	
19.	LOVIN RALONHA	AUR	
20.	BUTURA CRISTINA-IRINA	AUR	
21.	MICLAU SAMUEL-VIRGIL	AUR	
22.	NEGOESCU MIHAI-BOGDAN	AUR	
23.	MIMDRESCU MIC.	AUR	
24.	DASCĂL CRISTINA EMANUELA	AUR	
25.	ENACHE DIANA	AUR	
26.	RAIU FABIAN-CRISTIAN	AUR	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
27.	BACEA NELU VALENTIN	AUR	
28.	DANCEA SILVIU	AUR	
29.	BARSTAN TIBERTU CLAUDIU	AUR	
30.	VADIM-TUDOR LIDIA	AUR	
31.	BRUYNSEELS RATHONA	AUR	
32.	GHEORGHE MINA CLAUDIU	AUR	
33.	BOBOȘ ELENA	AUR	
34.	COSMIN GRENDEA	AUR	
35.	TIBULESCU TIBULESCU	AUR	
36.	Lucian Florin PUȘCAȘU	AUR	
37.	CORNEL ADIGOS FLORIN	AUR	
38.	COSUB COSMIN TEODOR	AUR	
39.	MUȚĂRSCU MUGUR	AUR	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
40.	SORIN MUNCACIU	AUR	
41.	POPESCU ANTONIO	AUR	
42.	GHEORGHE IONEL	AUR	
43.	BORDIAN ALEXANDRU	AUR	
44.	BADIU GEORGE	AUR	
45.	ARTIMONIAN	AUR	
46.	Băduț Tiberiu	AUR	
47.	Prisac Ionel	AUR	
48.	HRISTU COSMIN	AUR	
49.	KOLAR EDUARD	AUR	
50.	TILOA STIU	AUR	
51.	BIRO DANIEL-RĂZVAN	AUR	
52.	ARIANA-ELENA CIRLIGEANU	AUR	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
53.	Cirlița Florin	AUR	
54.	MUSTĂ Doru - Lucian	AUR	
55.	GROSU VERONICA	AUR	
56.	POPOTEI FLORIN CORNEL	AUR	
57.	AVRĂMIEȘCU Ștefanigă Alin	AUR	
58.	GHENĂȘIU LAURA	AUR	
59.	MEANIN Răzvan	AUR	
60.	IAGAN MONICA	AUR	
61.	MURAD MOHAMMAD	AUR	